

BAKOITZARI BEREA

Eusko-Foruak dirulde-ia

Munduan be-dintzige auri batuak, matxina nautu baten antzeko gaitis nai eta gertuk diranak. Urtiñegi joan barik, gure orrean be be-dina olatuak er gitxi. Iguz eta aurten batera be er i gitxi idatziz te itz-egin gure aspaldiko Lege Zarra, Foruak, oñzti dinko-ia. Auri bat doga, trit kocapillosoa, Foru-kontra; eta da itz be, askabide errera surkim geinkeoan; ba-dau bere koska, bi ne-guru latza, auri-erian antzekoa. Ta, alambe, naitnez askatu beira. urkuloko bearra da, gure artean bakerik soorti, irsun aho ta lehendabaldin bade.

Gaztioak sin bini opa dogun euskal erri arteko buke ta aldi zitzaia zpi-jaten dianak gaitza sintxiñako injustizi ta bidehukien batetik desorkigu, ta bidebakokeri orren susterrak surkitu ta euskal hirizta len ebilen bide-zidortez ostena be jarri arte, nekez nekez izango dogu guk egiazko buke-aburrik mendietan, kalean

30

gure famili ta gizartean loratuta. Bereko bidea ukatu ta beste bat ematen yokon uholak berera jo oi dau barriro be lengo andapara bidean surkiñu arte. Ala-ala gure erriak be.

Liber: egoera larri bat dogu aspaldi danik euskaldunok. Larri-azken eta gaitz onenaz gaur danok konturatu gara; gu ez-ezik, baita Madrid'eko Gobernuoak be. Eun urte ta geiago dira, Espainia'k, etxoz bage, gizaldi askoren barrena zintzo zaintzen genduzan lege berenak. Foruak kendu euskalzala; eta sendietan be jaso oi danez, Euskalerri ta Madrid'eko Gobernuaren artean, olaiko ezin-ikusi na-burmena irauten dau arrekerro; lege-kentze, orrek, guretzat sentzen bageu inaki, zauri gordiña, latxa, mingotsa itxi eban, oraindik be odola geldierenaz bageko zauria nurbait: urteak eta urteak aldi-gurpillauren insulian doazan arren, zauri otren jarri ez da geratzen. Ezta gañiera artigarrti: norbait biotzean ikututa zauritzen baldin bi doga, gurzia zeilla dozu min-naigabe ori arindu ta osorik uzten.

Iurriari osasibide jarri nai

Otsingoz, baina, len egin giztakeriaz kontuan jausirik, Madrid'en be zerbait atondu ta obetu naita dabilzala dirodi. Euskalerririk dauen urduritasuna, ezin-egona, bidegabekeri orixegaitik sin nizen, Euskalerri osoa sumindua bizi dala ikusiaz, zauritari osasibide ipini gurarik Gobernuak surkitzen dala esan daitegu. Auri oni jarri gura dantsoezan aska-bideetatik bat reñolanismua da; un da, eskualde edo errialde lez, Espainia'ten agindupean, lege bereri batuk emon eta bere kasa erri-gorabezia ta gauzak enatu, antzerri mindu daginale. Antxiñatik nai dau onako zerbait Gobernuak, aizken ainekoan batera be. Errialde bakotxak dau bere nortasuna, bere berenitasuna; bere lege jatorrak ditu, gañiera, Euskalerririk bere oñztiñuko lege ta usadioak, bere Foruak. Zelan doan gauza aldatuza: len dana nai zan esku batean, Frantzia'ko matxinada ostean batera be, gaur zabalduz doa beste pensakera zu, ots, errialde bakotxak zunda datinale bere barne dituan arano ta sunietatik asko. Inder ta

Sorri Untzueta, Zer (1977, 126-128.zenb.) 7,
12 (1977, 129-131.zenb.) 10;
Juan Mateo Zabala, Zer (1977, 1.zenb.) 10,
«Lauaxeta»ren azken olerkiak, Z-Argia an ...

arazo guztiak esku batean ez, baiña askoren pentzutan nai ditug
gaur-egunez. Gitxiren nausigotik —oligarkiatik— askoren agintze
—demokrazira— dagigun oinkada, noski.

Pentsakera au oiñartitzat dala, regionalismuari adore emoten
dira, naiz-ta muker oraindik, Madrid'en bertan be. Or-emend aintz
didar entzuten dalako, ta beti didar bardintsua ez entzutearen ber
bada... Errialdekotasuna bizi-bizi daukagun auzia da. Onek ezen
esan nai errialdea Estaduaren altzotik banantzen dala. Espaiña ba
ruan ere izan daitekez ainbat errialde, ta onein nortasunak eu
euren arazoen jabetasunak ez dau adierazoten naitaez alkarteek
apurtu ta banatzerik. Ez, erri bakotxak bere oitura, ekandu ta le
apartak eukitea, oneik maite izatea, eurokin bizi gura izatea, euro
kin norbere bizitza politikazkoa, ekonomiazkoa ta gizartezkoak ato
du nai izatea ez dozu pekatu, ez iñori ezer kentzea, ez batasunare
aurka joatea be. Ortik gora jo nai izatea, alan be, ez ei da erakund
bat osotu nai izatea, laiñozko asmakizun baten ames egitea baiño.

Euskaldunak ez dautsa sekula itxiko berea dauana eskatzen
urteak zein eskatu dau, ta eskatuko be bai. Esan dogunez, Go-
bernuak emon nai izan dautsa kondairan zein itxurazko askabide
azalpen bat Damoklere'n ezpata lez beti burugain daukan auzi
ri; baiña gaur arteño emon diran, edota emon nai izan diran bidea
geiegiz ala gitxiegiz erren geratuak izan dira, eta oneik be talde
tzueri edo errialdeetako arazo batzueri buruz emonak bakartik. Le-
gotik ona, baiña, osoan aldatu yaku gizartearen ertz askori begir-
tzea, ta itzal izatea. Beiñolako legeak, goitik beerakoak batez
gaur ez dira naiko, ez dira onak, alkarr aitu ta baketsu bizi izaten.
Beste batzuen bearrean gagoz, pertsonak eta erriak.

Gora ta garrantzi aundia ezarten dautsegu gaur politikari ekonomiari, izkuntzari, lurraldiari, oitura ta ekanduai. Ertialde batzak daukaz bere-bere dituan zerak, naitaezko ta ezin-baztertua. Ez dira gaur goizekoak be. Euskalherriari begira, adibidez, gizate ta edestian dagozanak dozuz zer guzti orreik: erri berri Euskalherria, noiznai izan demokrazi-zalea ta erriak berak, bera gora, egin dituan legez bizi da izan dana; bere izakera da, be

jakintza, bere umorea, bere jolas-dantzak, bere kondaira ta kantak
bere literatura, bere erlejiño ta kultura, bere baserri-bizitza, ar-
tzaintza, arraintza, industri, salerosketa, pentsakera, ibilkera, jaz-
keria, lanerako griña...

Askatasun za

Euskalduna beti izan da, edonok daki, askatsun zale porroka
tu. Len orain eta beti. Beretzat gura dauana, gaiñera, besteentza
be opa dau. Or Simon Bolivar. Espaiña errialde askoz osotua dago
Bakotxak dau bere berezitasuna, izakera ezbardiñā aurki. Guk geu
retzat nai doguna, beste orreintzat be nai dogu; ortela pentsatu izan
dogu beti ta nunna. Geuretzat naia beukie areik erabat. Biotz-zaba
gara orretan, alajinko! Ba-da, orraitiño, alderik errialde batetik bes
ter, Andaluzi'tik Euskalerri'ra, esate baterako; ez gara bardiz
eusklaldun bat eta kazerestar bat. Ez dira bardiñak arein oiturak
legeak, pentsakera, izkuntza ta guk daukaguzanak. Bakotxak bea
ditu, beraz, bizitza atondu al izateko, bizi-molde ta bide ezbardiñak
Bakotxak bear dau bere antolaketa, bere jabe izate berezia.

Auxe dogu emen argi dakusguna: Estadu batek, dala frantsesa
dala espaiñarra, ezin dagike bardin jokatu bere aginpide barrua
ditun errialde guztiekin; autonomi-lege batzuk Madrid'en oretu
okiñak urunez ogia iduri, ta kitu. Bestera bear leuke izan, zentzu
nez jokatzerakoan. Errialde bakotxaren bizi-moldea bake- zelair
eroan nai izan ezkero, errialde orren bizitzari, kondairari, giro t.
inguruari begiratu bear dautso. Ortik sortu, ernerazo ta garatu bea
dabe bakoitzari berez dagokiozan lege ta arauak be, ez alderantziz
goitik beeraz, beetik gora baiño. Orrela bakarrik emoten yake
akoitzari berea.

ture Lege Zarre

Lege Zarra —ius vetus— ao betez esan oi doguzan itz bi dira hierazpenez, esanguraz kuin-kuin. Zer? Guk, euskaldun guztiok

mugaz andikoak naiz emendikoak, beti izan ditugun eta zaindu n
ditugun oitura, usadio, lege berezi —Foru— bilduma, txorta be
neragarria. Danok dakiguna ta ez dakiguna. Ez da iñok —ez ene
guk, ez erresumak— emonikoa, geure erri-izatearen munetik bera
erne ta jalgia baiño. Noizkoak dira bizi garean lurra, lur-ama, giz
erraza, gure izkuntza? Bardintsu nimbait; noizkoak dira gure lo
geure odol eta arnasaren zerbait direala. Eta auxe, ain zuzen
guri kendu euskuena ta guk arrezkero, bipilki eskatzen dogo
onean naiz txarrean. Geurea zana ta kendu euskuena, barrio a
kuratu nai dogu. Auxe da gure auzia, askatu bear dana.

Guretzat Lege Zarra ta Forua, itz bi izanagaitik, erabat di
Adierazpen asko ditu Foruak, baiña guretzat auxe: Euskaldun
bere-bereak, familiak eta erriak sortzetik, izan dituan oitura
usadioen betetzea. Ikusi, esaterako, Bizkai'ko Forua deritxona, a
ratik onela diñona: «oitura, usadio da, ta legetzat, forutzat em
eben eta emoten dabe».

Ekandu ta usadio orreik, gure bizitza baizen zarrak, gure
kuntza ta jokabideak baizen antxiñakoak, oso berandu arte etz
idatziak izan. Bizkai'ko Forua, 1452'an idatzi zan aurrenik. Er
antxiña-antxiñatik or ta emen oitura ta usadioz erabillitakoa
tziz jarri zan. Ordurarte, millaka urteetan idatzi barik aoz-ao
du ebezan euskaldunak euren gauzak; gero, itzali ez eitez
obeto zaindu, jokabide ta araudi bezela idatzi ta liburu gisan
tu ziran. Orrela, aurrerantzean errezagot egin yaken antxiñako
na zaintzea; edozein bizkaitar naiz eta beste euskaldun izan, n
eben lau naiz aterpe batzarrak egiñik, auzoak eta erritarak
oitura, usadio ta legeak alkarri azaldu ta euren artean bete
Emen daukagu, ba, lenengo aoz-aozko forua ta gero idatzia

Gernika'ko Zugatz-pean

Ekiñaren ekiñez osotu oi da gauzea. Baita gure Lege
zaindu, osotu ta betetea be. Ortarako bilketak egiten ziran, n

ez dakigun arren, oso antxiñatik ziur asko. Gero pixkaka Gerni
ka'rantza jo eben Bizkai'ko errialdeak. Oso zarrak dituzu Gerni
ka'ko batzarrak, oiturak ontzat emon, barriak sortu, auziak eraba
gi, gaizkiñak zigortu, aitor-semeak sariztu ta abar egiteko, osp
atzan ziran batzarrak. Era bitakoak ziran: Batzar bereziak eta Ba
tzar Nagusiak, azken gizaldietakoak beintzat. Auzo, eskualde naiz
erti barrutietan eukiten ziran lenengoak, au da, Batzar bereziak,
eta eleizate edo merinaldekoak eritxen onei, eleizalde edo-ta me
rinalde baten burutzen ziralako. Batzar Nagusiak, Gernika'n osp
atzan ziran, eta eleizalde ta merinalde askotakoak parte artuta egi
ten ziranak genduzan.

Errialde ta erri bakoitzak eukan legetzat eurretik erabagitako
illabete, egun eta ordutan euren aldun, ordelari naiz batzarkideak
baltzeko ta batzarrean esku artzeko. Nortzuk ziran batzarkide
orreik? Eta nok aukeratzen zituan? Dakigunez, amalau-amabost
garren mende barruan batez be, Bizkaia ta Gipuzkoa oñaztarrak
eta ganboatarrak eukezan naikoa zapalduta, bildurtuta. Alderdi bi
orreitakoak agintzen eben, sarri istillu ta burruka izugarriak gure
errietan sortu ta luze-azorik. Alderdi biok bialtzen zituen eleizalde
bakotxetik euren batzarkide, aldun eta ordezkoak. Alderdi oneik
ondatu ziranean, alan be, erri bakotxak aukeratzen ebazan bere
ordelariak.

Batzar Nagusiak lenengo, Gernika'ko Zugatz-pean asi aurretik,
Etxegoiti gaiñeko Idoibaltzaga auzunean ospatzen ziran, zugazpe
agiran. Durango aldekoak eta Enkartaldekoak euren biltoki ta ba
tzar bereziak eukiezan: Gerediaga ta Abellaneda. Leku ospetsuak,
niki. Gernika'n asi ziran bertan, batzarretan, artutako erabagiak
idatzten; erabagi orreik, ostera, naiz eta idatziak izan, oitura-ekan
du ta usadioen arauz ezpa-ziran, urrengo batzarrean aldatuak izan
oi ziran. Batzar Nagusiak zeatz-meatz jokatu eben onetan, oitura
zaindu ta etzana baztertuz.

Nortzuk osotzen eben Batzar Nagusia? Nortzuk ziran urte bi
zik bein Gernika'n batzartzen ziranak? Zortzi merinaldetan zatituta
egon Bizkaia: Markina, Zornotza, Arratia ta Bedia, Uribe, Bus

turi, Orozko, Durangoaldea ta Enkartaldeak, Batzar Nagusiarak azken araudiak 110 batzarkide ontzat artzen zituan Bizkai osoko eleixaldetatik eta Enkartaldeko udal edo uri batzarretatik. Oneik osotzen eben ba Batzar Nagusia. Eta oneik autatzen eben —Jaurko— Gobernua urte bitan Bizkaia'ko arazoak jagon, zuzendu ta jaurriko ebaiana. Gobernua edo Jaurlaritza Nagusia esaten jakon oni. Jaurlaritza —Regimiento General— oneik buru bezala Korrejidora bat eukan, Bizkai'ko Jaunak edo Erregek ipinitako Emendik sortua dogu geroago Foru Aldundia be.

1837'eko iraillaren 6'an Kortiak 8emon eben legeari jarraitu Foru-Diputaziñoak geldi-erazo ziran Probintzi'ko Diputaziñoak jarriz. Orrez gaiñera, orduantxe artu eben Madrid'eko Gobernu aduanak lengo lekuetatik kendu —Orduña'tik eta Ebro'tik non bait— ta itxasaldeetan eta mugetan jarteko erabagia. Orregaitz ordukoak uste eben euskaldunen Lege Zarretik zerbait beintza oīean gelditzen zala, orrela Bergara'ko besarkada ostean be; baiña amaika neste ta gorabera izan zan 1869'tik 1869'ra batez baiña Isabel II'garrena erregin aulkitik porrot eginda jausia zean, berez sortu zan gerra gordin zakarra, ta bigarren karlista liberalen arteko burruka amaitu zanean, 1876'an, euskaldun foruak ere osoan suntsitu ziran. Gizaldi osoa igaroa da arreztu ta ortan gagoz oraindik, Foru bage.

Batzarrak barriro be?

Eun urte beteak emon dauz Euskalerriak bere buruaren ez dala. Gernika'ko Batzar etxea utsik. Beti lenari begira, Zinko, ezin egonean, zauriturik jagi-ezinda dagoan zezenarekin. Urteetan beti izan ditu barne-istillu, neste-borrastea, ka ta zirriborro izugarriak, berezkoa danez. Azken guda autista ostean be, Euskalerriak eten gabe eskatu dau berari zorkona. Eta, asko ez dala, eska ta eska, zerbait jadetsi daula daiteke. 1975'eko azillean Gobernuak lege bat emon ebaian

kai ta Gipuzkoarentzat gobernu-lege berezi bat ikasi ta eratzeko Batzorde bat izentatuaz. Onek burutu eban bere egiteko ta 1977'eko epaillaren 17'an Madrid'eko Boletin Ofizialak lege-erabagi bat azaldu eban Bizkai ta Gipuzkoa Probintzietarako, lenago legez, Batzar Nagusiak oīean jarriaz.

Lege-erabagiaren lenengo atalak au iñean: «Bizkai'ko ta Gipuzkoako Probintzien ardura berezien jaurbide —gobernu— ta diru-eragiña Probintzi bakotxeko Bazkunai dagokie, Batzar Nagusi ta Foru-Diputaziñoetan taiututa». Zer esan nai dau onek? Gaurkotuta, jakiña, gure Lege Zar ta Foruak berbitzuko ete dira? Orreja balitz!

Aita Onaindia

Euskalerriko burni-denda

FERRETERIA UNCETA, S. A.

EIBAR

Tel. 71 10 00 (Bost linea)
Teleg. "Ferrunceta"

Apdo. 18
Ibarrecruz, 14